

Zajčji pogovori.

Dolgopétnik.

Doj, to bilo je viháрно,
Ves dan nam takó neváрно!
Še sedáj strahù srcé se
Zajčje hrabro v meni trese.
Je-li se pekèl odprl,
Da bi zajčke nas požrl?
Črne lisaste pošasti
Me hotele so popasti.
Po ušesih še mi krik,
Divji krik zvení in vik.
Strudil jaz sem se nemálo,
Ker sem skakal, kar se dalo,
Zdaj na to, na óno stran,
Zdaj pa spet nazaj drzán.
In takó sem, reči smem,
Pasjim zmedel sled zverém.
Zdaj pa mirno tu počivam,
Slavo urnih nog uživam.

Uhač.

Res je, mnogo skusil ti si,
Toliko ko jaz, pa nisi!
Dobro brusil sem podpláte,
Toda moje glej lopáte!
Oh, kakó bolí močnó
Me preluknjeno uhó!
Tam pri poti, ko pri neki
V stran zavijem se smereki,
Pok! pok! nekaj zagrmí
In uhó me zaskelí.
Zavrtelo se mi v glavi,
Jaz jo pihnem po planjavi
In rešili so me skoki,
Skoki urni in široki.
Ko se pa ogledam prav,
Vidim, da sem ves krvav.
Bodi-si, kosmata kapa!
Da mi le ušlà ni sapa.

Dlakec.

Strijcu, oh! pa vže ušlà je,
Njega nihče več ne zmáje. —
Videl, videl sem možá,
Črno brado on imà,
V roki pa imel je cév.
Psi tulili so: bév, bév!
Strijček letel je nepázen,
Pa zadela ga je kázen.
Mož poméri, bedro eno
Zadnje mu je prestreljeno,
Odstreljen mu tudi rep,
Saj veste, da bil je lep.
Malo časa še se vleče,
Dokler kri mu ne odteče,
Tam končal je pod borovcem,
Dal ne bo pečenke lovcem!
Prav! Mi v grob te bomo dali,
Mi za tabo žalovali.

Sivko.

Oh! po strijeu je hudó mi,
Toda smeh me vender lomi,
Kadar se domislim zdaj,
Kaj sem videl danes, kaj? —
Kaj je tam? — Nekdó leží
Tam pod hrastom in smrčí.
Mož je mlad, lepó obrit,
Malo s slamnikom pokrit.
Skoro, da bi k njemu stopil,
S šapo ga po nosu lopil.
Ali naj zdrobim mu puško,
S torbe vzamem kako hruško?
Kaj pa, ako se zbudí?
Kaj pa, ako res ne spí?
To pri sebi sam si pravim
In po konci se postavim
Osle mu pokažem: ajaj!
Pes pa, koder hočeš, lajaj!

Fr. Krek.

Konjiček.

Konjiček, glej, k sosedu teče
In sosedovemu reče:
„Pojdi zdaj z menoj, Matiček,
Da mi bodeš spet konjiček!
Uzdo bodem ti pripèl,
Sedlo ti na hrbet dèl,

Da za hišo in po njivah,
Po cveticah in koprivah
Dirjal bodeš mi napréj,
Kakor nisi še dosléj!“
Z ramami Matiček migne
In kazalec k čelu dvigne: